

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Terrasses

En el principi, la Ciutat es protegia dels vehicles amb les voreres; tot seguit, les voreres van estar envaïdes pels fanals i els arbres; amb el temps, taules i cadires sortien al ras per gaudir del sol i la lluna; anys després, els ajuntaments democràtics decidien que les bicicletes podien circular per les voreres, qual velòdroms. De sobte, uns i altres s'havien carregat el tranquil passeig dels vianants. I vet aquí un gat, vet aquí un gos i aquest conte ja s'ha fos. Segons que avisa Henry Ford, rei ianqui dels automòbils, "No hi ha ningú que en sàpiga prou com per dir què és i què no és possible". Fidel a la màxima fordiana, Fèlix Larrosa, regidor de Promoció i Gestió de l'Hàbitat Urbà i bla bla blà de la Paeria lleidatana ha contraatacat. I si les taules i les cadires empetiteixen les voreres, ara assalten la calçada per fer la guitza als criminalitzats conductors. Arreu de la city proliferen matusseres tarimes de fusta on abans eren restringides zones blaves. ¿I això és bo? De moment, la primera víctima és l'estètica. ¡Horreïbols chiringuitos de platja! Per allò del fum contaminant, la clientela que s'asseu a l'aire lliure per degustar el vici nicotí, potser acabi sent més aviat víctima d'un cotxe descontrolat que no pas d'un càncer galopant. Per cert, ¿quants euros recapta l'Ajuntament per metre quadrat de terrassa fatal?